

**"כשהנשמה מאירה גם
שמים עוטי ערפל מפיקים אור נעים"**

**זמירון לסעודה שליטית
לזכרו של
רוצי אהרון רוט הי"ד
שזכה ע"י השירה והניגון
להארה של נשמתו
בע"ה נמשיך בדרכו**

**"...וְהָיָה כְּצֶאֱמַר שְׂתוּל עַל-פְּלִי-מַיִם:
אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּצֵאתוֹ וְעָלְהוּ לֹא יִבּוּל..."**

הקדוש רועי אהרון רוט הי"ד

י"ב אלול תשמ"ט – א' דר"ח אדר ב' תשס"ח

נרצח ע"י בן עוזלה באהלה של תורה

בישיבת "מרכז הרב", ירושלים

"מזמור לדוד ה' רועי לא אחסר"...

עם דמדומי חמה של יום השבת, לאחר קריאתנו בתפילת מנחה "מנוחת אהבה ונדבה, מנוחת אמת ואמונה, מנוחת שלום ושלוה והשקט ובטח", יושבים אנו סביב שולחנות ערוכים בסעודה שלישית ושרים: "מזמור לדוד, ה' רעי לא אחסר". מנגנים בנועם "נפשי ישובב, ינחני במעגלי צדק למען שמו", וכך, בשמחה ובהתעלות, ממשיכים ושרים, ממשיכים ומנעימים. אלו הם ששה פסוקים נפלאים ומרוממים, אשר יוצרים ביחד מזמור אותו כינה אבן עזרא בראשית פירושו "זה המזמור נכבד":

"מזמור לדוד, ה' רעי לא אחסר!

בנאות דשא ירביצני, על מי מנחות ינהלני,
נפשי ישובב, ינחני במעגלי צדק למען שמו.

גם כי אלך בגיא צלמות - לא אירע רע, כי אתה עמדי; שבטך ומשענתך המה ינחמני.

תערך לפני שלחן נגד צררי, דשנת בשמן ראשי, כוסי רויה,
אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית ה' לארך ימים". (תהילים כ"ג)

מזמור זה רווי כולו אוירת ביטחון בה'. האדם יודע שיש מישהו שמלווה אותו בשעת צרותיו, מגן עליו ומספק לו מאכל, משתה ומגורים. אותה תחושה של אושר וביטחון מובילה להבעת תודה כלפי שמיא, ולבקשה להמשך של טוב וחסד. אם נתבונן במזמור, נגלה שהמשורר מתאר את עצמו בעזרת שני דימויים. הדימוי הראשון הוא שה בתוך עדר, כאשר הרועה הוא הקב"ה והשה הוא האדם. הרועה מנחה את עדרו לעבר כרי דשא רעננים וירוקים, אל מעיינות מים שופעים, ומובילו בדרך הנכונה והבטוחה. גם במציאות של גיא צלמוות, מציאות של סכנות ואסונות - בטוח השה ברועה הנאמן שנמצא עמו תמיד ושומר עליו מפני הרעות המתקרבות. הדימוי השני בו משתמש המשורר הוא של אורח המתארח בביתו של הקב"ה. בעל הבית מספק את כל צרכיו של אורחו - מעניק לו הגנה כנגד צורריו, מספק לו אוכל ושאר תענוגים ודואג לכל מחסורו. בדימוי זה רוצה המשורר להביע את שלוותו וביטחונו בקב"ה, כאותו אורח, שנאמן עליו המארח שידאג לו ויעזור לו. (שלומי רוזנברג)

זמירון סעודה שלישית לזכרו של רועי אהרון רום הי"ד

מזמור לדוד: ה' רעי, לא אֶחָסֶר.
בנאות דשא, ירביצני; על-מי מנחות ינהלני.
נפשי ישוב; ינחני במעגלי-צדק, למען שמו.
גם פי-אלך בגיא צלמות, לא-אירא רע-- כי-אתה
עמדי;
שבטך ומשענתך, המה ינחמני.
תערך לפני, שלחן-- נגד צררי;
דשנת בשמן ראשי, כוסי רויה.
אך, טוב וחסד ירדפוני-- כל-ימי חיי;
ושבתי בבית-ה', לארך ימים.

תפלה, לעני כי-יעטרף-- ולפני ה', ישפך שיחו.
ה', שמעה תפלתי; ושועתי, אליך תבוא.
אל-תסתר פניך, ממני-- ביום צר-לי:

מדברי הרב קוק על השירה:

קצר הוא ציורון מאתאר את הערך השירי המוסיקלי של כל היש ביהודי השגב.
אבל אגוך התפארתו של ידיו האופש של שירי צמחה אלהיים, או העולם השליון
המלא מפצים רוחניים, קדושים ונשגבים,
אנו רואים את הטוב של אורי גי העולמיים, את המסטר האלהי בכל המצוי, את
היהודי השלם, הממלאן השתוממות וצדקה בהוד משטריו, ומברכים אנו אגוך
שמחת עולמיים: "ברוך הבורר בשירי צמחה. אלק יהודי אל גי העולמיים"

בשנת 2004, והוא כבן 14 בלבד, כתב רועי אהרון רוט הי"ד, את אחד השירים המופלאים, הנוגעים ליצירתו של אדריכל היקום:

"הבוקר ראיתי את אבד מנפלאות העולם
הבוקר ראיתי איך מגייל היום של כולם.
מאת ציפורים מצויצות את שירת המלאכים,
ואת השמש העולה, הם מכריכים,
השמש עוזנה ישנונית,
והרוח הקרירה מבדרת לי את הבאורים
צית הבוקר כ"כ נעימה,
את ראשוני הניצנים- היא מעירה.
והשמש ממשיכה לעלות לשמיים,
אנשים קמים, משפטים את העיניים.
הם הפסידו, הם הפסידו את הרגע הגדול.
בשביאל צהו עוז יום כביכול.
אך אני לא אשכח את הרגע המדהים,
שבו העולם מתעורר אליים"

(רועי אהרון רוט הי"ד)

"כשתשמה מאירה גם שמים עוטי ערפל מפקים אור נעים"

(הרב קוק)

ידיד נפש אב הרחמן. משוך עבדך אל רצונך. ירוץ
עבדך כמו איל. ישתחוה מול הדרך. כי יערב לו
ידידותך. מנופת צוף וכל טעם:

הדור נאך זיו העולם. נפשי חולת אהבתך. אנא
אל נא רפא נא לה. בהראות לה נעם זיוך. אז
תתחזק ותתרפא. והיתה לה שמחת עולם:

ותיק יהמו רחמיך. וחוסה נא על בן אהובך. כי זה
כמה נכסוף נכסף. לראות בתפארת עזך. אנא אלי
מחמד לבי. חוסה נא ואל תתעלם:

הגלה נא ופרוש חביב עלי. את סכת שלומך.
תאיר ארץ מכבודך. נגילה ונשמחה בך. מהר
אהוב כי בא מועד. וחנונו כימי עולם:

אבינו אב הרחמן, המרחם, רחם עלינו, ותן בלבנו
בינה להבין ולהשפיל, לשמע ללמד וללמד,
לשמר ולעשות, ולקיים את כל דברי תלמוד
תורתך באהבה. והאר עינינו בתורתך, ודבק לבנו
במצותיך, ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמיך:

אֲדַרְבֶּה,
תָּן בְּלִבְנוּ שְׁנֵרָאָה כָּל אֶחָד מֵעֵלֶת חֲבֵרֵינוּ וְלֹא
חֶסְרוֹנִם
וְשִׁנְדַּבֵּר כָּל אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ בְּדֶרֶךְ הַיָּשָׁר וְהַרְצוּי
לְפָנָי,
וְאֵל יַעֲלֶה בְּלִבְנוּ שׁוֹם שְׁנֵאָה מֵאֶחָד עַל חֲבֵרוֹ
חֲלִילָה...
וּתְחַזֵּק אוֹתָנוּ בְּאַהֲבָה אֲלֵיךְ
כְּאֲשֶׁר גְּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שִׁיְהֶא הַכֹּל נַחַת רוּחַ
אֲלֵיךְ...
אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

"הרצון לטעת אילנות נובע מהחשק להשיב
לדורות הבאים"

אֲחִינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל. הַנְּתוּנִים בְּצָרָה וּבְשִׁבְיָה.
הַעוֹמְדִים בֵּין בָּיִם וּבֵין בִּיבְשָׁה. הַמְּקוֹם יָרַחם
עֲלֵיהֶם וַיּוֹצִיאֵם מִצָּרָה לְרוֹחָה. וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה.
וּמִשְׁעָבוֹד לְגֵאֻלָּה. הַשְּׂתָא בְּעֵגְלָא וּבְזָמֵן קָרִיב:

"אי אפשר לו לאדם, לא בשכל לבדו ולא ברגש לבדו. תמיד צריך שיהיה ממצג את השכל עם הרגש"

אין ערוך לך ה' אלקינו בעולם הזה. ואין זולתך
מלכנו לחיי העולם הבא. אפס בלתך גואלנו
לימות המשיח. ואין דומה לך מושיענו לתחית
המתים:

אלקי. נשמה שנתת בי טהורה היא. אתה
בראתה. אתה יצרתה. אתה נפחתה בי. ואתה
משמרה בקרבי. ואתה עתיד לטלה ממני.
ולהחזירה בי לעתיד לבוא:

ארוממך ה' כי דליתני. ולא שמחת איבי לי:
ה' אלהי. שועתי אליך ותרפאני:
ה' העלית מן שאול נפשי. חיייתי מירדי בור:

מָה אָשִׁיב לֵה'. כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלַי:
כּוֹס יְשׁוּעוֹת אָשֵׂא. וּבִשְׁם ה' אֶקְרָא:
נִדְרֵי לֵה' אֲשַׁלֵּם. נִגְדָה נָא לְכָל עֲמוֹ:
יָקָר בְּעֵינַי ה'. הַמִּוֹתָה לְחִסְדֵי־וֹ:
אֲנִי ה' כִּי אֲנִי עֲבַדְךָ. אֲנִי עֲבַדְךָ בֶן אִמְתְּךָ פִּתְחַת
לְמוֹסְרָי:
לֶךְ אֲזַבַּח זִבְח תּוֹדָה. וּבִשְׁם ה' אֶקְרָא:
נִדְרֵי לֵה' אֲשַׁלֵּם. נִגְדָה נָא לְכָל עֲמוֹ:
בְּחִצְרוֹת בֵּית ה'. בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלַיִם. הִלְלוּנִי:

א-לי אַתָּה וְאוֹדְךָ. אֶלְקֵי אֲרוֹמָמְךָ:
הוֹדוּ לֵה' כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חִסְדּוֹ:

אֲלֵיךְ ה' אֶקְרָא; וְאֵל-ה', אֶתְחַנֵּן.
שְׁמַע-ה' וְחַנְּנִי; ה', הִיָּה-עֲזָר לִי.

**"מתוך השלהבת הגדולה של אורם הרוחני של ישראל
בא כח החיים של כל הפעולות הטובות של הלאומיים"**

"בתוך שמחת הנפש, אור ה' אורה."

יִהְיֶה אֲכֹסֶף נַעַם שַׁבַּת הַמִּתְאַמֶּת וּמִתְאַחֶדֶת
בְּסֻגְלַתָּךְ. מִשְׁךְ נַעַם יִרְאֶתְךָ לְעַם מִבְּקֵשֵׁי רְצוֹנְךָ,
קִדְשֵׁם בְּקִדְשֵׁת הַשַּׁבָּת הַמִּתְאַחֶדֶת בְּתוֹרַתְךָ, פֶּתַח
לְהֵם נַעַם וְרְצוֹן לִפְתוּחַ שַׁעֲרֵי רְצוֹנְךָ:

הִזְהֵה ה' הַזֶּה שְׁמוֹר שׁוֹמְרֵי וּמְצַפִּים שַׁבַּת קִדְשְׁךָ, כְּאִיל
תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מַיִם כֵּן נַפְשָׁם תַּעֲרֹג לְקַבֵּל נַעַם
שַׁבַּת הַמִּתְאַחֶדֶת בְּשֵׁם קִדְשְׁךָ. הַצֵּל מְאַחֲרֵי לִפְרֹשׁ
מִן הַשַּׁבָּת לְבַלְתִּי תִהְיֶה סְגוּר מֵהֶם שֶׁשָׂה יָמִים,
הַמְּקַבְּלִים קִדְשָׁה מִשַּׁבַּת קִדְשְׁךָ, וְטַהַר לִבָּם בְּאַמֶּת
וּבְאַמוּנָה לְעַבְדְּךָ:

וַיְהִי רַחֲמֶיךָ מִתְגוֹלְלִים עַל עַם קִדְשְׁךָ, לְהַשְׁקוֹת
צְמִאי חֶסֶדְךָ, מִנְהַר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן, לְעֹטֵר אֶת
יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֵרֶת הַמְּפָאֲרִים אוֹתְךָ עַל יְדֵי שַׁבַּת
קִדְשְׁךָ. כֹּל שֶׁשָׂה יָמִים לְהַנְחִילָם נַחֲלַת יַעֲקֹב
בְּחִירְךָ:

הַשַּׁבָּת נַעַם הַנְּשֻׁמוֹת וְהַשְּׂבִיעֵי עֲנַג הַרוּחוֹת, וְעֵדֶן
הַנְּפֹשׁוֹת לְהִתְעַדֵּן בְּאַהֲבַתְךָ וּבִירְאֶתְךָ. שַׁבַּת קִדְשְׁךָ,
נִפְשֵׁי חוֹלַת אֲהַבְתְּךָ, שַׁבַּת קִדְשְׁךָ נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל
בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יַחֲסִיוּ, יְרוּזוּ מִדְּשׁוֹן בֵּיתְךָ.

**"טוב להאדם להרגיל את עצמו שיוכל להחיות את עצמו עם איזה
ניגון כי ניגון הוא דבר גדול וגבוה מאוד..."**

(רבי נחמן מברסלב)

אָנא. בְּכַח גְּדֻלַת יְמִינְךָ. תַּתִּיר צְרוּרָה:
קִבֵּל רֵנַת עַמְךָ. שִׁגְבְּנוּ טְהַרְנוּ נוֹרָא:
נֶא גְבוּר. דּוֹרְשֵׁי יְחוּדְךָ. כְּבַבַת שְׁמַרְם:
בְּרַכְס טְהַרְם. רַחֲמֵי צְדָקֶתְךָ. תַּמִּיד גְּמִלְם:
חֲסִין קְדוּשׁ. בְּרוּב טוֹבְךָ. נִהַל עֲדֶתְךָ:
יְחִיד גְּאָה. לְעַמְךָ פְּנֵה. זֹכְרֵי קִדְשֶׁתְךָ:
שׁוֹעֲתֵנוּ קִבֵּל. וּשְׁמַע צַעֲקֵתֵנוּ. יוֹדְעַתְּ תַעֲלָמוֹת:

בְּרַכֵּי נַפְשִׁי, אֶת-ה':
ה' אֱלֹקֵי, גְּדֻלַת מְאֹד; הוֹד וְהַדָּר לְבִשְׁתָּ.

יְהִי הַחֲדָשׁ הַזֶּה. כְּנִבּוּאֵת אָבִי חוּזָה. וַיִּשְׁמַע בְּבֵית
זֶה קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׁמָחָה. חֲזַק וְמִלֵּא

מְשָׁלוֹתֵינוּ. אֲמִיץ יַעֲשֶׂה בְּקִשְׁתָּנוּ. וְהוּא יִשְׁלַח
בְּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. בְּרָכָה וְהַצְלָחָה:

רבי נחמן לימד: "עוֹלָמוֹ אֶהְיֶה כִּכְּלֵי יְכוּלָנוּ בְּיִשְׁוֹשֵׁינוּ אֵת
הָאֵת עַל הַעוֹלָם וְעַל עֲצָמוֹנוּ. עוֹלָמוֹ אֶהְיֶה יִשְׁרָיִם וְנוֹשֵׁי הָאֵטָה.
וּכְשֶׁהֵיטוֹשׁ אֵלּוּהַ בְּאֵמוּנָה וּבִפְשֻׁטוֹ, נִפְלְאוֹת כֹּל הַסְּפָקוֹת וְרַגְעֵי
הַמֶּשֶׁבֶר וְנוֹתֵר שְׂבִיעוֹת רַצוֹן מִיְיָ"

בְּשֵׁם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִיְמֵינִי מִיְכָאֵל, וּמִשְׂמָאֵלִי
גְּבֻרֵי אֵל, וּמִלְפָּנֵי אוּרֵי אֵל, וּמֵאַחֲרֵי רַפְּאֵל, וְעַל
רֵאשֵׁי שְׂכִינַת אֱ-ל:

וְהִיָּה-- כְּעֵץ, שְׁתוּל עַל-פְּלָגֵי-מַיִם:
אֲשֶׁר פְּרִיּוֹ, יִתֵּן בְּעֵתוֹ-- וְעֵלְהוּ לֹא-יִבּוֹל; וְכֹל אֲשֶׁר-
יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ:

**"אֵין אָדָם מוֹכֶשֶׁר לְשׁוֹם כַּח רֹחַנִי בְּשִׁלְמוֹת גְּדוּלָה כְּזֹאת
שֶׁהוּא מוֹכֶשֶׁר לְאֵמוּנָה וְאַהֲבָה"**

זמירון סעודה עלישית לזכרו של רועי אהרון רום הי"ד

דע לך שכל רוּעָה וְרוּעָה יש לו ניגון מיוחד משלו.
דע לך שכל עֵשֶׁב וְעֵשֶׁב יש לו שירה מיוחדת
משלו.

ומשירת העֵשֶׁבִים נעֲשֶׂה ניגון של רוּעָה.

כמה יפה כמה יפה ונאה כִּשְׁשׁוּמְעִים השירה
שלהם טוב מאוד להתפלל ביניהם ובשמחה
לעבוד את ה'

ומשירת העֵשֶׁבִים מתמלא הלב ומשתוקק.

וכשהלב מן השירה מתעורר ומשתוקק אל ארץ
ישראל אור גדול אֲזִי נמשך והולך מקדשתה של
הארץ עליו

ומשירת העֵשֶׁבִים נעֲשֶׂה ניגון של הלב:

כֹּה אָמַר ה' זְכַרְתִּי לְךָ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אֲהַבֵּת כְּלוּלֵתֶיךָ
לְכַתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה:

הָבֵן יָקִיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שְׁעָשׂוּעִים בִּי מִדֵּי
דְּבָרֵי בּוֹ זָכֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל כֵּן הָמוּ מֵעֵי לֹו רַחֵם
אֶרְחַמֶנּוּ נָאִם ה':

הַמְלַאךְ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל רָע יְבַרְךָ אֶת הַנְּעָרִים.
וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אָבוֹתַי אֲבָרְהָם וַיִּצְחָק.
וַיִּדְגּוּ לְרֵב בְּקִרְבַּ הָאָרֶץ:

כל הַתּוֹרָה, בְּפִירוּשֵׁיהַ הַרוֹמַנִיִּים כּוֹס, צִיּוּכָה הִיא
אֶהְיֶה אֶצְלוֹנִי. כֹּא מִי שֵׁשׁ אֹמֵץ בִּלְבָבוֹ, כִּי בִשְׁטוֹ וְרוֹ
ה' בְּנִשְׁמָתוֹ, קִרְוֵא הוּא אֶצְלָא אֵל הַמַּעֲרֵכָה אֶצְסוֹק הַבּוֹ
אֹרֶ. מַעֲזָה אֹרֶ, אֶמְרִי אֹרֶ, הֵיילֵן רוֹאִים בְּדוֹרֵנוֹ, אֶלֵמִי
נֶעֱזְבוּ אֹרֶ רֵשָׁם מִבְּעָלֵי הַכְּשָׁרוֹן, הַמַּחֲוֹאִים בְּתוֹרָה
אֶבְשָׁל טוֹב, אֶעֱבֹד אֶת כִּרְסֵי ה' בְּתוֹכֵי פְּנֵימָה, אֶעֱסוֹק
בְּטַהֲרָתָם שֶׁל מוֹשְׁבֵי הָאֶמּוּנָה וְהַעֲבֹדָה, בְּבִירוֹן שֶׁל
הַדִּישׁוֹת בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים.
הַרְבֵּי רֵאִי"ה קוֹק, אַגְרוֹת ב', קֶכ"ג - קֶכ"ד

טוב להודות לה'. ולזמר לשמך עליון:
להגיד בבוקר חסדך. ואמונתך בלילות:

התנערי מעפר קומי.
לבשי בגדי תפארתך עמי.
על יד בן ישי בית הלחמי.
קרבה אל נפשי גאֵלה.
התעוררי התעוררי.
כי בא אורך קומי אורי.
עורי עורי שיר דברי.
כבוד ה' עליך נגלה.
בואי בשלום עטרת בעלה.
גם ברנה ובצהלה.
תוך אמוני עם סגלה.
בואי כלה. בואי כלה. בואי כלה:

וְאֶנְחֵנוּ לֹא נִדְעַע מַה נַעֲשֶׂה. כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ:
זְכוֹר רַחֲמֶיךָ ה' וְחַסְדֶיךָ. כִּי מֵעוֹלָם הִמָּה:

וְזָכְנוּ לְקַבֵּל שְׁבֻתוֹת מִתּוֹךְ רַב שְׂמֵחָה וּמִתּוֹךְ עֶשֶׂר
וְכִבּוּד וּמִתּוֹךְ מַעוֹט עֲוֹנוֹת:

וְכִי יִדְּוּ שֶׁל מִשֶּׁה עוֹשׂוֹת מִלְחָמָה... אֲלֵא בְּזִמְנָא
שִׁישְׂרָאֵל מִסְתַּכְּלִים כָּלִפֵּי מַעְלָה, וּמִשְׁעַבְדִּים אֶת
לְבָם לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׂמִים--הָיוּ מִתְגַּבְּרִים;
וְכִי נֶחֱשׂ מִמִּית וְכִי נֶחֱשׂ מִחַיָּה: אֲלֵא בְּזִמְנָא
שִׁישְׂרָאֵל מִסְתַּכְּלִים כָּלִפֵּי מַעְלָה, וּמִשְׁעַבְדִּים אֶת
לְבָם לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׂמִים--הָיוּ מִתְרַפְּאִים;

וְנִקִּיתִי, דָּמָם לֹא-נִקִּיתִי; וְהוּא, שִׁכּוֹן בְּצִיּוֹן. וַיְהוּדָה,
לְעוֹלָם תִּשָּׁב; וִירוּשָׁלַם, לְדוֹר וָדוֹר.

"העולם לא טעמו אותי כולם עדיין. אילו היו שומעים
גויה אהב שאני אומר עם הנשון והריקוד שלה, היו
כולם בטאים בביטאון גמור. הינו כה העולם כולו אפילו
איות ועשבים וכה מה שיש בעולם מתבטאים ככאלו
הנפש מגדיל עוצם התענוג המופלא והמופלג מאוד
מאז"..." (רבי נחמן מברסלב)

ועתה בנים שירו למלך בתפארת מפואר,
ואשרי עבדיו המשמיעים בקול שבחו:

זכר-דבר, לעבדך-- על, אשר יחלתני.
זאת נחמתי בעניי: כי אמרתך חיתני.
זדים, הליצני עד-מאד; מתורתך, לא נטית:

חמול על מעשיך ותשמח במעשיך ויאמרו לך
חוסין בצדקך עמוסין;
תקדש אדון על כל מעשיך כי מקדישין בקדושתך
קדשת, נאה לקדוש פאר מקדושים:

הבעש"ט: "בנפש האדם, כל אדם, יש שורש אלקי
שהוא כולו טוב"

ישמך אלהים באפרים וכמנשה;
יברכך יהוה, וישמרך.
יאר יהוה פניו אליך, ויחנך.
ישא יהוה פניו אליך, וישם לך שלום.

באיל, תערג על-אפיקי-מים-- כן נפשי תערג
אלך אלקים.
צמאה נפשי, לאלקים-- לא-ל חי:
מתי אבוא; ואראה, פני אלקים:

הבעש"ט: ביזאת העולם לא היה באוויר של משבר, אלא
בכפון מכון. בהרמוניה האדם מישראל הוא "שורש" של
הכוח בבזאת עולם יפה יגרי, קדוש יגרי. מכאן שם
אדם מישראל להיות בשמחה תמיד"

כי המצוה הזאת, אשר אנכי מצוה היום--לא-
נפלות הוא ממך, ולא רחקה היא.
לא בשמים, היא: לאמר, מי יעלה-לנו השמימה
ויקחה לנו, וישמענו אתה, ונעשנה. ולא-מעבר
לים, היא: לאמר, מי יעבר-לנו אל-עבר הים
ויקחה לנו, וישמענו אתה, ונעשנה. כי-קרוב
אלין הדבר, מאד: בפיך ובלבבך, לעשותו.

כשהנשמה מאירה, גם שמים עוטי ערפל מפקים
אור נעים:

לכל, זמן; ועת לכל-חפץ, תחת השמים.
עת לאהב ועת לשנא,
עת מלחמה ועת שלום:

למען אחי ורעי. אדברה נא שלום בך:
למען בית ה' אלקינו אבקשה טוב לך:

יודו לה' חסדו; וּנְפְלְאוֹתָיו, לְבַנֵּי אָדָם.
כִּי-הִשְׁבִּיעַ, נֶפֶשׁ שִׁקְקָה; וּנְפֶשׁ רַעֲבָה, מִלֵּא-טוֹב.

**"האמונה אינה לא שכל ולא רגש, אלא הגילוי העצמי
ביותר של הנשמה; השכל והרגש הם משרתיה"**

(הרב קוק)

מִי שֶׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרֶה
הוא יַעֲנֶה אֶתְכֶם וְיִשְׁמַע קוֹל צַעֲקוֹתְכֶם בְּיוֹם הַזֶּה.
לְמָה נִקְרָא שְׁמָה מוֹרֶה עַל שֵׁם הַמּוֹר הַטוֹב
שִׁישְׁנו שָׁם:

מִי-הָאִישׁ, הַחֲפֹץ חַיִּים; אֶהֱבֶה יָמִים, לְרֵאוֹת טוֹב.
נִצַּר לְשׁוֹנֵךְ מִרַע; וְשִׁפְתֶיךָ, מִדְּבַר מִרְמָה.

**"תמצית האמונה הפשוטה והתמה שבילדות, היא יותר
נשגבה מכל מה שנלמד ונהגה"**

(הרב קוק)

נר-לרגלי דְבָרְךָ; ואֹר, לְנִתְיָבְתִי.
נִשְׁבַּעְתִּי וְאֶקְיָמָה-- לְשֹׁמֵר, מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךָ:

עַד הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא עֲזָבוֹנוּ חֶסֶדְךָ ה'
אֶלְקִינוּ. וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ ה' אֱלֹקֵינוּ לְנֶחֱח:
עַל כֵּן אֲבָרִים שִׁפְלַגְתָּ בָנוּ. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שִׁנַּפַּחְתָּ
בְּאַפֵּינוּ. וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַתָּ בְּפִינוּ. הֵן הֵם. יוֹדוּ
וַיִּבְרְכוּ וַיִּשְׂבְּחוּ וַיִּפְאָרוּ וַיִּשׁוּׁרוּ וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ
וַיְקַדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ:

עַל-אֵלֶּה אָנִי בּוֹכֶיָה, עֵינֵי עֵינֵי יְרֵדָה מַיִם--כִּי-רַחֵק
מִמְּנֵי מְנַחֵם, מְשִׁיב נֶפְשֵׁי:

עַל נְהוּרוֹת, בְּבֶל--שָׁם יִשְׁבְּנוּ, גַּם-בְּכִינּוּ: בְּזָכְרָנוּ,
אֶת-צִיּוֹן.
אִיךָ--נִשְׁיֵר אֶת-שִׁיר-ה': עַל, אֲדַמַּת גְּבָר.
אִם-אֲשַׁכַּחךָ יְרוּשָׁלַם-- תִּשְׁכַּח מִיָּנִי.

אם-אֶשְׁכַּחךְ יְרוּשָׁלַם-- תִּשְׁכַּח יְמִינִי.
תִּדְבַק-לְשׁוֹנִי, לְחִכִּי-- אִם-לֹא אֲזַכְּרֶכִי:
אִם-לֹא אֶעֱלֶה, אֶת-יְרוּשָׁלַם-- עַל, רֹאשׁ שְׂמֹחֲתִי:

פְּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי, מִקְרָב-לִי: כִּי-בְרַבִּים, הָיוּ
עִמָּדִי.

אֲנִי, אֶל-אֱלֹקִים אֶקְרָא; וְה' יוֹשִׁיעֵנִי.
עָרַב וּבָקַר וְצֹהָרִים, אֲשִׁיחָה וְאֶהְמָה:

**”אין התפילה באה כתיקונה, אלא מתוך הדיעה
שהנשמה תמיד מתפללת, אלא שזה מתגלה
בייחוד בזמן תפילה”**

(הרב קוק)

בְּלִבִּי מִשְׁכַּן אֲבִנָּה לְהַדָּר כְּבוֹדוֹ. וּבְמִשְׁכַּן מִזְבַּח
אֲשִׁים לְקַרְנֵי הוֹדוֹ.

וּלְנֹר תָּמִיד אֶקַּח לִי אֶת אֵשׁ הָעֵקֶדָה, וּלְקַרְבָּן
אֶקְרִיב לוֹ אֶת נַפְשִׁי הַיְחִידָה:

פי-צדיק, יהגה חכמה; ולשונו, תדבר משפט.
והתענג על-ה'; ויתן-לך, משאלת לבך.

פיה, פתחה בחכמה; ותורת חסד, על-לשונה.
צופיה, הליכות ביתה; ולחם עצלות, לא תאכל.
קמו בניה, ויאשרוה; בעלה, ויהללה.
רבות בנות, עשו חיל; ואת, עלית על-כלנה:

*"אם ברצונך להיות איש אמת, אל תושפע מדברי אגרים. הן מקורת
רוחם מתך והן מחורת רוחם. נסה להשתגרר מאלות, מאליות כפוף גמיז
לצדת צולתך. אז תהיה גופשי להיות מי שאהה באמת"*

רבי נחמן מברסלב

צמאה לך, נפשי-- כמה לך בשרי;
בארץ-ציה ועיף בלי-מים.
כן, בקדש חזיתך-- לראות עיני, וכבודך:

*"יכול להיות שימות אדם בן שמונים שנה ואף על פי כן את
בקיבור ימים לאמריה, באומי מארי שא הטוב את
מעשיו. בודאי כל שנתיו הפא. אין צריכים להיות אפילו מעט
רק שיהיה יפה ונאה"*

ר' נחמן מברסלב

זמירון סעודה שלישיית לזכרו של רועי אהרון רום הי"ד

קול בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים--רַחֵל, מִבֶּכֶה
עַל-בְּנֵיהָ;
מֵאַנָּה לְהִנָּחֵם עַל-בְּנֵיהָ, כִּי אֵינָנו.
כֹּה אָמַר יְהוָה, מִנְעִי קוֹלְךָ מִבְּכִי, וְעֵינַיִךְ, מִדְּמָעָה:
כִּי יֵשׁ שֹׁכֵר לִפְעֻלְתְּךָ נְאֻם-ה', וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ
אֹיֵב. וַיִּש-תִּקְוֶה לְאַחֲרִיתְךָ, נְאֻם-ה'; וְשָׁבוּ בְּנִים,
לְגִבּוֹלָם:

רַחֵם נָא ה' אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם
עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד
מְשִׁיחְךָ, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ:

רַחֵם בְּחֶסֶדְךָ. עַל עַמְּךָ צוּרֵנוּ. עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ. זָבוּל בֵּית תִּפְאָרֶתְנוּ. בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ יְבֵא
וַיִּגְאֲלֵנוּ. רוּחַ אַפִּינוּ. מְשִׁיחַ ה':
בְּנֵה הַמִּקְדָּשׁ. עִיר צִיּוֹן תִּמְלֵא. וְשֵׁם נְשִׂיר שִׁיר
חֲדָשׁ. וּבְרַנְנָה נַעֲלֵה. הֲרַחֵמֵן הַנִּקְדָּשׁ. יִתְבָּרַךְ
וַיִּתְעַלֶּה. עַל כּוֹס יַיִן מֵלֵא. כְּבִרְכַת ה':

תְּהֵא הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן
מִלְפָּנֶיךָ:

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. שְׁמֵר שְׂאֲרֵי יִשְׂרָאֵל. וְאֵל יֵאבֵד
יִשְׂרָאֵל. הָאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל:

**"אין דבר משחרר יותר מן השמחה, היא מוציאה לחפשי
את מוֹחַךְ וּמְשֵׁרָה עֲלֶיךָ שְׁלוֹהֶיךָ"**

(רבי נחמן מברסלב)

שִׁיר, לְמַעְלוֹת:

אֲשָׁא עֵינַי, אֶל-הַהָרִים-- מֵאֵין, יבֵּא עֲזָרִי.
עֲזָרִי, מֵעַם ה'-- עֲשֵׂה, שְׁמִים וְאָרֶץ.
אֶל-יְתֵן לְמוֹט רִגְלֶךָ; אֶל-יְנוּם, שְׁמֶרְךָ.
הִנֵּה לֹא-יְנוּם, וְלֹא יִישָׁן-- שׁוֹמֵר, יִשְׂרָאֵל.
ה' שְׁמֶרְךָ; ה' צִלְךָ, עַל-יַד יְמִינֶךָ.
יִוָּמֵם, הַשֶּׁמֶשׁ לֹא-יִכְפֹּה; וַיִּרַח בְּלִילָהּ.
ה', יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל-רָע: יִשְׁמֹר, אֶת-נַפְשֶׁךָ.
ה', יִשְׁמֹר-צִאתְךָ וּבֹאֲךָ-- מֵעַתָּה, וְעַד-עוֹלָם:

שמע בני מוסר אביך, ואל תטוש תורת אִמְךָ,
תתנהג תמיד לדבר כל דבריך בנחת,
לכל אדם ובכל עת, ובזה תנצל מן הפעס, שהיא
מדה רעה להחטיא בני אדם.

וכאשר תנצל מן הפעס, תעלה על לבך מדת
הענוה שהיא מדה טובה מכל
המדות הטובות.
למען תצליח בכל דרכיך ותזכה לעולם הבא:

שפכי כמים לבך, נכח פני ה':

תנאי, אמר רבי ישמעאל בן אלישע: פעם אחת
נכנסתי להקטיר קטרת לפני ולפנים, וראיתי
אכתריאל י-ה ה' צבאות שהוא יושב על כסא רם
ונשא ואמר לי: ישמעאל בני, ברכני! - אמרתי לו:
יהי רצון מלפניך שיכבשו רחמיך את כעסך ויגולו
רחמיך על מדותיך ותתנהג עם בניך במדת
הרחמים ותכנס להם לפנים משורת הדין, ונגענע
לי בראשו.

רצה ה' אלקינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה.
והשב את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל
ותפלתם. מהרה באהבה תקבל ברכון. ותהי
לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:
ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים:
ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:

אל-תירא, כי-יעשר איש: כי-ירבה, כבוד ביתו.
כי לא במותו, יקח הכל; לא-ירד אחריו כבודו:

אין שירה בסולם שלא גאיר בה האמונה בזהירה. וכשקדושה
מתלה במלואה ברוא השירה, אז היא באמת שירת-קודש.
ישיר קודש ושרי אלוקים ישירו אתה"

(הרב קוק)

ביום ההוא, יושר השיר-הזה בארץ יהודה; עיר
עז-לנו, ישועה ישית חומות וחל.
פתחו, שערים; ויבא גוי-צדיק, שמר אמונים:

וְהִיא בַעַת הַהִיא, אַחֲפֵשׂ אֶת-יְרוּשָׁלַם בְּנִרוֹת;
קְרוֹב יוֹם-ה' הַגָּדוֹל, קְרוֹב וּמֵהָר מְאֹד:

כִּי-נַחֵם ה' צִיּוֹן, נַחֵם כָּל-חֲרִבְתֶּיהָ, וַיִּשֶׂם מִדְבָּרָהּ
כְּעֵדֶן, וְעָרְבָתָהּ כְּגֵן-ה';
שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִמְצָא בָּהּ, תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה:

כּוֹ, בַקֹּדֶשׁ חֲזִיתֶךָ-- לַרְאוֹת עֵצֶךָ, וּכְבוֹדֶךָ.
צְמָאָה לָךְ, נִפְשֵׁי-- כָּמָה לָךְ בְּשָׂרֵי:

מִמְקוֹמֶךָ מִלִּפְנֵי תוֹפִיעַ. וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מַחֲכִים
אֲנַחְנוּ לָךְ. מִתִּי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן. בְּקְרוֹב בְּיַמֵּינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכֹּן. תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ
יְרוּשָׁלַם עֵירֶךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֹצֵחַ נְצַחִים. וְעֵינֵינוּ
תִּרְאִינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדְבָר הָאָמוֹר בְּשִׁירֵי עֵצֶךָ. עַל יָדִי
דוֹד מְשִׁיחַ צְדָקֶךָ:

שִׁימוּ לֵב אֶל הַנְּשֻׁמָּה. לְשֵׁם שְׂבוּ וְאַחֲלָמָה. וְאוֹרָה
כְּאוֹר הַחֲמָה. שְׁבַעֲתֵימָם כְּאוֹר הַבּוֹקֵר.

פזמון: אוֹדָה לְאֵל לִבְבַּי חוֹקֵר. בְּרֵן יַחַד
כּוֹכְבֵי בּוֹקֵר

מִכֶּסֶּא כְבוֹד חֲצָבָה. לְגוֹר בְּאַרְץ עֲרָבָה. לְהַצִּילָה
מִלְּהָבָה. וְלִהְיוֹתָ לְפָנוֹת בּוֹקֵר.

פזמון: אוֹדָה לְאֵל לִבְבַּי חוֹקֵר. בְּרֵן יַחַד
כּוֹכְבֵי בּוֹקֵר

עוֹרוּ נָא כִּי בָכַל לֵילָה. נִשְׁמַתְכֶם עוֹלָה לְמַעְלָה.
לְתַת דִּין וְחֶשְׁבוֹן מִפְעֵלָה. לְיוֹצֵר עֲרָב וּבּוֹקֵר.

פזמון: אוֹדָה לְאֵל לִבְבַּי חוֹקֵר. בְּרֵן יַחַד
כּוֹכְבֵי בּוֹקֵר

יְמַצְאָה מְקַשְׁטֵת. בְּטִלִית וְטוֹטְפֵת. כְּמוֹ כְּלָה
מְקַשְׁטֵת. תְּמִיד בְּבוֹקֵר בְּבוֹקֵר.

פזמון: אוֹדָה לְאֵל לִבְבַּי חוֹקֵר. בְּרֵן יַחַד
כּוֹכְבֵי בּוֹקֵר

הַנְּאֻמָּן בְּפִקְדוֹנוֹ. יַחֲזִירָנָה לוֹ כְּרָצוֹנוֹ. אִישׁ לֹא גִוַע
בְּעוֹנוֹ. וַיְהִי עֲרָב וַיְהִי בּוֹקֵר.

פזמון: אוֹדָה לְאֵל לִבְבַּי חוֹקֵר. בְּרֵן יַחַד
כּוֹכְבֵי בּוֹקֵר

וְהַחֲיוֹ הַעֲנִיָּה. יַחֲיִדָה תִּמָּה וְנִקְיָה. וְאֲשֶׁר נִפְשׁוֹ לֹא
חִיָּה. אֵיךְ יִזְכֶּה לְאוֹר הַבּוֹקֵר.

פזמון: אוֹדָה לְאֵל לִבְבַּי חוֹקֵר. בְּרֵן יַחַד
כּוֹכְבֵי בּוֹקֵר

כל דבר בעולם- מה שקיים ומה קורה-

**הינן מבחן, שנועד להעניק לך את חופש הבחירה בחר
בתבונה.**

(ר' נחמן מברסלב)

**אָנָה ה' כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ. אֲנִי עֲבָדְךָ בְּוַאֲמַתְךָ פִּתְחָתְךָ
לְמוֹסְרֵי:**

**אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ,
וְאֵף עַל פִּי שְׂיִתְמַהֵמָה עִם כָּל זֶה אֲחַכֶּה לוֹ בְּכָל
יוֹם שְׂיָבוֹא:**

“אתה נמצא במקום בו נמצאות מחשבותיך”

ודא שמחשבותיך נמצאות במקום בו אתה רוצה להיות”

(ר' נחמן מברסלב)

זמירון סעודה עלישית לזכרו של רועי אהרון רום הי"ד

קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ,
שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבֶךָ, וְשִׂמַח נַפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתֶךָ,
וְטַהַר לִבְנוֹ לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת:

**"לבקר אחרים ולתת להם את ההרגשה שאינם רצויים- זאת יכול
לעשות כל אחד. אך לרומם את רוחם ולהעניק להם הרגשה טובה-
לכך דרושים כשרון מיוחד והשקעת מאמץ."**

(ר' נחמן מברסלב)

בס"ד

אודש אלף מאצ הטבא הנורא בישיבת "מרכז
הרב", אשר בירושלים – בירגלן הקדושה.
8 "מאכבי אדם", קדושים, גיבורים ועדיני נפש,
נטבאו בשקידתם על גאמזים וספרי גורה בידם.
בין הנרצחים על קידוש ה' באהלה של גורה,
נמנה גם בנינו הקדוש, רועי אהרון רוט הי"ד.
עלה אישיבה של מעלה אישיבה של מטה בערב
שבת קודש אסדר "ואש תהיה אלה בו". א' דר"א
אדר ב' תשס"א.

רועי אהרון הי"ד נולד בי"ב אלול תשמ"ט
(12.9.89).

על תכונותיו יש לא מעט אספר:
על הנפילה הקדושה, הענווה, הצניעה והיוראה.
דרך ארץ לא המעיט ולא הגסוה, ובכל הדברים
שבקדושה – דקדק ב"ה והגמיר.
גם את ענייני הגולין בנועם הסדיר, ועל שפתיו
מעולם לא מש הגיוק, ההלל והגינות השיר.
כמה שחגג גייס והכרת גודה אקב"ה מילא את
רועי. ואכן, נשא גן בעיניק אלוקיי, ומסד בעיני

זמירון סעודה שלישיית לזכרו של רועי אהרון רוט הי"ד

אנשי העיר. ועוד ארבה ואוסף על רועי:
על האמונה היוקדת ואהבה אמכביר.
אהבת א"י הקדושה, אהבת א"י השלמה, אהבת
הגויים. אהבת הטבע והגוי, אהבה שכולה
בקדושה נוצרה.

אטיף איתך, רועי, אוראת את פואתך מיצירת
האמונת של השם יתברך, לשבת איתך בעודך שולל
יד אגפוח עץ – ומגבולן בו בפואאה, גמיהה
ושקיקה לפני הברכה, אלהיות מוקסמים מארשת
פניך, עם הנגיסה בו.

אמיות את הרגעים האלו, המיוגדים של אכולה
מעטה וברכה מרובה.

הו אלו, זה הנער שאמיו כה הרבה פילאלי. זה
הנער שהשמים על כולם בדברקות גפילאנו, בעצם
הווינו.

זה העולם – אימדינו את האהבה, הקדושה ואת
"העצמה שבשקט", ומהי באמת גפילה. רק רועי
והקב"ה היו ברגעים אלו. לא היה דבר מעבר
אכך. וכשרועי הגפול "שם ה' נקרא עמיו".

רועי סיימ בהצלחה מרובה את הישיבה הגיכונית
בר"ג אשר בראשה כב' הרב ציו-אורי, שספד

ארוסי ואמר עליו "אני גפילא". רוסי התבקש ע"י
הרב ציו-אורי להיות שו"ת ציבור בגפילא מנהל לפני
גשנת אסתר, ועל גפילא אמר כב' הרב "מי שלא
ראה ושם גפילא שכח – לא מבין ולא יודע
במה מדובר". גפילא מנהל של רוסי ביום גאלי,
הינה כגפילא מנהל של יום הכיפורים. כן, עב
כדי כך העוצמה שבגפילא של רוסי. "רצבו לנו
את שו"ת הציבור" – אמר כב' הרב.

הוא אולי, מודה אך על מה שנמת.

מתאי - את רוסי.

רוסי שלי.

אזה הנשר שאילו כה הרבה פילאטי.

רוסי שלי, במקום אירקוד ואשר בינת דשא וכו

זינה.

שוכב היך מתג אלא האבן – האבנה...

אך רק גופך באדמה בני, פה מונח.

רק הוא בדממה וביזון – שם הוא נח!

ואילו נמתק מחריאה ומחשיק עוב ארץ

ורשומה תמיד גהיה – על מצבת האב!

ומיקוד השלהבת הצאט בעגיז

והפכה נמתק בני, אלא התמיד!

ובערה האהבה כמזכה מאל קבוצת הרעע
והייתה אנו אעמוד אש ועע!
אמען גאיר אפילת איזי הגשוק והקיר
שנתי לבז כאלון עס מותק, יאדנו היקיר!
מי יען ו"עמוד האש" המוצק, הערכי והקדוש
הזה, יהפוך לאש את גדולה, ומצבך כאלון
באמנה ובתפילה הקדושה ומצור תמיד:
"יהא כבוד גביר עזיק כשלק"
והעיקר? יש אשמו! בהרבה ריקוד, שירה, גינה
ומפילה קדושה.

זו המורשת, זו הדרך וזו המהות
ובכך ציווה אנו רועי את הגייס.
ממשיכים בדרכו של רועי.
"ארץ, אל גכסי דמס, וכל בית ישראל יבכו את
השכיפה אשר שרף ה'".
(אורלי, אימו של רועי אהרון רוט הי"ד, ערב
השלושים להירצחו)

